

160 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Hèt de vrouw nog wat nôôdig

Êên keer in de veertien daege kwam de lappieskôôpman aan de deur. Met 't woord lappies wier die wel wat tekort gedaen, want 'zat nog veul meer in z'n koffer, mor goed, 't bêêsie mos toch een naam hebbe. Hij had trouwes nog een hêêl aandere naam, want ooit had-ie bij Gijze en Sjaone 's verteld dat-ie mit een schip in Bilbao was gewist en sunt hiettende die d'n Bilbal, 'n vreemde biologische combinaosie, mor dan mò-je an d'n dijk mor nie van die raore praot uitslaon.

"Zeker in Bilbao aan lêêgerwal geraokt", zee de zeun van Gijze en Sjaone en dà 's toch knap gevonge van zô 'n klaain jong. Waer die echt vandaen kwam, wis gêên hond, mor Gijs had 't deur: "Van d'n aandere kant van de landkaort, en dat verklaort veul. Al praotte d'n Bilbal 'n taoltjie van buite de spoorburg, toch had-ie in de lôôp van de tijd nog 'n bietjie Slierechs geleerd en dat had-ie ok wel nôôdig, want hij wier deur Gijze, Sjaone en de maider thuis flink te graoze genome. "Laet 's zien wà je hèt", zeeje ze dan en as-tie aales in de bijkeuke- 't schuurtie dus- had neergelege, zeeje ze: "Dat hebbe we aamel al", en dan kon die z'n koffetie weer pakke.

't Mannechie had ok 'n vaste uitdrukking bij aales wat-ie dee: "Deze sondige waereld zal in 't watter fergaan". Daer was intusse 'n reactie van Gijze op gekomme: "Azzie nog 's van die slechte zêêp verkôôpt, laete we jou in 't waoter vergaon, dan verzuipe we je in de gantel. Bilbal had 's in de gantel gekeke en tot z'n geruststelling gezien dat-jie in drie streep waoter nie kan verdrinke, maor toch. Sjaon had nog aandere bedenkinge. Ze had aallang gemaarkt, dat-ie bij 't afmete van de stof, zô 'n raor plat ellemaetjie gebruikte, trewaail dat toch deur de bank genome vierkant was.

"Meet dat stoksie 's nae, Gijs", zee ze, toen BB d'r weer 's was. "Die cijferties staon d'r ok zô bezope op". Gijs trok mè vakmanschap z'n duimstok en velde mè kennersblik z'n oordêêl. "Krek 67 centimeter en dat 67 kwam d'r uit, of-tie 'n maond de tijd had om 't uit te spreke. "Dat stemt toch auch?", stotterde onze ondernemer. "Neeje Bal", zee Sjoan- 't achterwaark weglaetend- "Dat mot 69 zijn, volges Barties". Bilbal wis nie wie Bartie was en vertrok, mor 'n kaole veertien daege laeter was-tie d'r weer, net toe Sjaon op 't huisie zat en dat zag-tie deur 't hartie.

En toe maokten die de fout van z'n leve. Hij pakte 't platte ellemaetjie, tilde daarmee 't haoksie van de deur en vroeg verlege: "Hèt de vrouw nog wat nôôdig?"

Sjaon klapte host uit mekaor en dat kò-je ok hore. 't Wasgoed in de stoep wapperde in de wind. "As de bliksem die deur dicht, of ik gooi je kopvoor in d'n aoi!" Bilbal krenselde de stoep op en mompelde nog: "De mensch zal in 't watter fergaan". De volgende keer koch Sjaon 'n paor kammechies van 'm, want haotdraogend was ze niet.